

menneskers ydelser og så dramatisk, at de ikke har en chance for at overleve. Det er simpelt hen ikke kendsgerningerne.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg har noteret mig, at fru Pia Christmas-Møller flere gange her i eftermiddag har slået fast, at for Det Konservative Folkeparti er udlicitering et middel, et instrument, man kan bruge. Det synes jeg lyder rigtig fornuftigt, det er jeg faktisk meget enig i.

Så undrer det mig bare, at vi skal se regeringen og dens flertal bruge for at være helt nøjagtig 349 mio. kr. til at udvide administrationen af hjemmeplejen med den hensigt, at det skal være muligt at kunne vælge mellem en privat ansat og en offentlig ansat hjemmehjælp.

Kl. 17.50

Der er det da blevet privatiseringen som et mål; der er det da ikke bare et middel; der er det jo besluttet og gennemtvunget med statsdirigering, og kommunerne har ikke haft mulighed for selv at bestemme, hvordan de vil tilrettelægge deres arbejde, de skal gøre det på en bestemt måde. Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg tror igen, at vi har at gøre med en oppositionspolitik, der har været for tæt på Socialdemokraterne i for mange år, så tænkningen er blevet præget for kraftigt.

Det er stadig væk sådan, at vi sætter mennesket i centrum, det er stadig væk sådan, at det er fru Hansen og hr. Petersen, der er vores mål, og det har de været, lige siden vi opdagede, hvordan den gamle socialdemokratisk-radikale regerings tyranni fungerede i forhold til lige præcis disse persongrupper, ved at man alene forlangte af kommunerne, at de skulle stille en offentlig hjemmehjælp til rådighed.

For det første kunne de ældre ikke bestemme, hvem der skulle ind i deres eget hjem, for det andet blev de svigtet gang på gang, sådan som vi så det i bl.a. Københavns Kommune, hvor man decideret budgetterede med aflysningerne – så vidt jeg husker, var det i størrelsesordenen 30 pct. – det vil sige, at man højt og flot disponerede med, at den hjemmehjælp, som de ældre var blevet lovet, udeblev, og så kunne de sidde der og ikke kunne komme på toilettet, komme i bad, få mad eller lignende.

Det kalder jeg et svigt, et omsorgssvigt af dimensioner, og det ville vi gøre noget ved ved at stille et alternativ op. Så her var der igen tale om et middel og ikke et mål.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er virkelig en gang nysprog, det der. Fru Pia Christmas-Møller har stået på talerstolen og sagt, jeg ved ikke, hvor mange gange i dag, at udlicitering er et middel og ikke et mål. På et ganske konkret område peger jeg så på, at her er det også blevet et mål.

Selv om fru Pia Christmas-Møller påstår, at det er et middel, så er der lagt den tvang ned over kommunerne, at de skal løse opgaverne på en ganske bestemt måde. Jeg skal så i øvrigt afvise de tal, fru Pia Christmas-Møller lige stod og kom med vedrørende Københavns Kommune for nogle år siden; de er ukorrekte. Det er et middel, siger fru Christmas-Møller; men her er det blevet et mål; hele den offentlige sektor er blevet markedsgjort.

Hvordan vil fru Pia Christmas-Møller få tingene til at hænge sammen? Det bliver bare snak, ligesom det er snak med ulandshjælpen, der kun skulle reduceres én gang med 1,5 mia. kr., sagde fru Gitte Seeberg engang. Den bliver ved at blive reduceret. Det Konservative Folkeparti er bare snak. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nej, det er ikke korrekt. Jeg er nødt til tilbagevise samtlige fru Marianne Jelveds påstande i det seneste indlæg.

For så vidt angår ulandsbistanden, er det korrekt, at fru Gitte Seeberg sagde, at der ville blive sparet én gang 1,5 mia. Det, fru Marianne Jelved gør sig skyldig i her, er at blande æbler og bananer, for fru Marianne Jelved henviser så til udviklingen i bruttonationalproduktet, men det er en anden sag. Vi fastholdt beløbet, og det er så også blevet pris- og lønreguleret. Det er én sag.

Med hensyn til spørgsmålet om den tvungne forpligtelse for kommunerne til at give et tilbud om, at den ældre alternativt kan vælge en privat hjemmehjælp, oplever vi stadig væk, at det er den ældre, der er i centrum. Den ældre skal ikke spises af med kun én mulighed, der skal være et alternativ, men vores mål er at sørge for, at det offentlige tilbud er så godt, at de fleste helt naturligt vælger dette.